

prima instanță – A. Vrînceanu
instanța de apel –Iu. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevski

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinînd recursul declarat de recurentul Bodiu Ivan și avocatul Angela Procopciuc acționînd în interesele recurentului,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bodiu Ivan împotriva societății pe acțiuni "Cet-Nord" cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Bodiu Ivan, reprezentat de avocatul Angela Procopciuc, fiind menținută fără modificări hotărîrea Judecătoriei Bălți din 04 iunie 2015.

c o n s t a t ă:

La data de 12 noiembrie 2014 Bodiu Ivan s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni "Cet-Nord" cu privire la anularea avizului de plată pentru luna septembrie 2014, prin care se impune plata pentru energia termică în sumă de 3974,99 lei ca datorie pentru încălzirea apartamentului 15 casa nr. 39 din str. Bulgară mun. Bălți pe numele lui Ivan Bodiu, calculată în conformitate cu Hotărîrea Guvernului nr.91 din 19 februarie 2002, ca consumator fără contract de prestare a serviciilor (deconectat de la serviciu), cu prescrierea achitării pînă la 31 octombrie 2014 și cu obligarea pîrîtului de a nu emite avize de plată pentru energie termică.

Din 04 noiembrie 2002, Ivan Bodiu, proprietarul apartamentului 15 casa nr.39 din str.Bulgară, mun.Bălți este deconectat de la energia termică centralizată, fapt confirmat prin actul de deconectare încheiat între Ivan Bodiu și societatea pe acțiuni "Cet-Nord", fiind instalată încălzirea autonomă pe baze de gaze naturale.

Pretinde că avizul de plată pentru luna septembrie 2014 este ilegal și pasibil de a fi anulat, deoarece societatea pe acțiuni "Cet-Nord" nu a furnizat lui Bodiu Ivan energie termică pentru sezonul rece a anului precedent; nu a prezentat calculele pentru pierderile obținute; careva date că temperatura aerului în locuința dată a fost mai scăzută decît temperatura țevelor de tranzit, precum și că încăperile nelocuibile sau spațiile de uz comun au fost încălzite, întreprinderea nu a prezentat.

Din contra, afirmă reclamantul că dispune de bonuri de plată emise de societatea cu răspundere limitată „Bălți Gaz,, din care rezultă că, în perioada rece a lunii octombrie 2013 - aprilie 2014, proprietarul a achitat peste 2,5 mii lei pentru gaze naturale.

Indică, că între reclamant și pîrît nu există careva relații contractuale, din care ar rezulta că furnizorul de energie termică este în drept de a solicita plăți pentru căldura termică deconectată în mărime de 20 % din suprafața locuibilă.

Consideră că, neîncheierea contractului nu conduce la obligații reciproce, iar pîrîtul poate să-și strămute țevile de căldură în afara locuinței reclamantului.

Afirmă că, prin avizul de plată care se contestă, proprietarul este impus la suportarea coloanelor de tranzit, din motivul că societatea nu poate să ocolească proprietatea lui Ivan Bodi, ultimul fiind impus să primească un serviciu comunal, pe care proprietarul nu acceptă, mai mult nici nu e furnizat, încălcînd astfel, dreptul de proprietate consfințit prin art.46 al Constituției RM și art.1 Protocolul nr.1 adițional CEDO.

La fel, din momentul deconectării de la căldură Ivan Bodi și familia acestuia nu mai are statut de consumator, iar relațiile existente au încetat din anul 2003, fapt ce contravine art.1 din Legea privind protecția drepturilor consumatorilor.

Prin răspunsul din 05 noiembrie 2014 nr.06 jur/659 societatea pe acțiuni ”Cet-Nord” a refuzat admiterea cererii prealabile, recunoscînd că Ivan Bodi nu este consumator, iar suma indicată în avizul de plată nu constituie energie termică livrată, ci pierderi care urmează a fi achitate conform art. 514 Cod civil, și nu constituie cheltuieli de întreținere a sistemelor ingineresti, din care considerente a motivat reclamantul să se adreseze în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălți din 04 iunie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de Bodi Ivan împotriva societății pe acțiuni ”Cet-Nord” cu privire la contestarea actului administrativ, a fost respinsă ca nefondată.

Împotriva hotărîrii instanței de fond, la data de 08 iunie 2015, a depus apel nemotivat Bodi Ivan, solicitînd casarea hotărîrii contestate și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii, în sensul invocat.

La data de 16 septembrie 2015 Bodi Ivan a declarat apel motivat, avînd aceleași cerințe.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2015 a fost respins apelul declarat de către Bodi Ivan, reprezentat de avocatul Angela Procopciuc, fiind menținută fără modificări hotărîrea Judecătoriei Bălți din 04 iunie 2015.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 24 noiembrie 2015 Bodi Ivan și avocatul Angela Procopciuc acționînd în interesele recurentului, prin mandat avocațial seria MA nr.0504095 din 04 noiembrie 2014 au declarat recurs, prin care au solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2015, a hotărîrii Judecătoriei Bălți din 04 iunie 2015, cu trimiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și au fost încălcate normele de drept procedural.

A indicat că, între pîrît și reclamant nu este semnat careva contract, deci nu există nici un temei legal de a solicita plăți pentru căldura termică (chiar și deconectată) în mărime de 20 % din suprafața totală.

A făcut referire la hotărîrea Guvernului nr.434 din 09 aprilie 1998, care în pct. 9 stabilește că, furnizarea energiei termice se face numai în bază de contract încheiat între consumator, între producător și distribuitor, precum și între consumator și subconsumator, ale cărui prevederi trebuie respectate de fiecare parte.

De asemenea, s-a referit la art. 25 din Legea nr.1402 din 21 octombrie 2002 cu privire la serviciile publice de gospodărire, care stabilește că persoanele care beneficiază de servicii publice de gospodărire comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturii primite, în termenul stabilit în contractul încheiat între operator și utilizator.

Iar, art.8 alin.1-2 pct.(a) Cod civil prevede că, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar, din contracte și din alte acte juridice.

Indică că, din răspunsul la cererea prealabilă rezultă că plata indicată în avizul contestat este o plată pentru încălzire în mărime de 20% din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperi locuibile și cămine), însă societatea pe acțiuni "Cet-Nord" nu a luat în considerație existența pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice (etaje tehnice și subsoluri), care mențin în stare funcțională sistemele ingineresti de alimentare cu apă și de canalizare în perioada rece, pentru că atare nici nu sunt, societatea pe acțiuni "Cet-Nord" nu a dovedit necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și imposibilitatea deconectării coloanelor de încălzire tranzitorii.

A specificat că, nici o probă în acest sens nu au fost prezentate la eliberarea bonului de plată, deci avizul nu întrunește condițiile specifice în norma legală, iar prescrierile legale nu se raportează la cerințele bonului de plată contestat.

În conformitate cu art.439 alin.(2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Conform scrisorii de comunicare și avizelor de recepție anexate la materialele dosarului (f.d.93-96) rezultă că, recurentul a făcut cunoștință cu copia deciziei redactate de instanței de apel la data de 18 noiembrie 2015, motiv pentru care instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 24 noiembrie 2015 este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de Procedură Civilă.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurentul Bodiu Ivan și avocatul Angela Procopciuc acționând în interesele recurentului, poartă un caracter declarativ, se combat cu probe administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărîre legală, iar argumentele invocate de recurentul Bodiu Ivan și avocatul Angela Procopciuc acționînd în interesele recurentului, în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art.270, art.433 lit.a) și art.440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de recurentul Bodiu Ivan și avocatul Angela Procopciuc acționînd în interesele recurentului, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari